Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 23 april 2026*

”Överklagande – Personalmål – Lön – Barntillägg – Artikel 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Villkor för beviljande – Rätten till tillägg dras in – Krav på återbetalning av felaktigt utbetalda belopp enligt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Talan om ogiltigförklaring – Artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Missuppfattning – Bedömningen av en rättsakts lagenlighet vid tidpunkten för dess antagande – Retroaktiv verkan av en dom som meddelats av en nationell domstol – Rättskraft”

I mål C-882/24 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 19 december 2024,

AL, företrädd av R. Crăciun, avocate,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av T.S. Bohr och L. Hohenecker, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Biltgen samt domarna I. Ziemele, A. Kumin, S. Gervasoni (referent) och M. Bošnjak,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 20 november 2025 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

1 AL har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 10 april 2024, AL/kommissionen (T-50/22, EU:T:2024:220) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen den talan som AL väckt och som avsåg ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 22 oktober 2021 om återkrav av vissa belopp som utbetalats i form av tillägg för hans mor och tre underhållsberättigade barn (det omtvistade beslutet).

Bakgrund till tvisten

2 I punkterna 2–13 i den överklagade domen redogör tribunalen för bakgrunden till tvisten:

”2 Sökanden [var] tjänsteman vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd sedan den 1 december 2007.

3 Efter ansökan beviljades sökanden olika tillägg mellan åren 2009 och 2019, med hänsyn till hans mor och tre andra personer likställdes med underhållsberättigade barn i den mening som avses i artikel 2.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna).

4 Den 13 maj 2019 antog rådet, med stöd av artikel 2.2 i tjänsteföreskrifterna, beslut (EU) 2019/792 om att anförtro Europeiska kommissionen – Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) – utövandet av vissa befogenheter som tilldelats tillsättningsmyndigheten och den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (EUT L 129, 2019, s. 3).

5 Den 22 juli 2020 underrättades sökanden av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) om att han var föremål för en utredning, som hade inletts i slutet av år 2016, angående ett eventuellt bedrägeri i samband med hans uppgifter om familjesammansättning och de omständigheter på grundval av vilka han hade erhållit motsvarande familjetillägg och kraven för att erhålla motsvarande familjetillägg.

6 I december 2020 informerades sökanden av Olaf om att den utredning som avses i punkt 5 ovan hade avslutats. Olaf delgav dessutom sökanden och rådets generalsekretariat slutrapporten från utredningen avseende sökanden samt två rekommendationer. Den första avsåg återkrav av belopp som Olaf ansåg hade utbetalats felaktigt till sökanden i form av nämnda tillägg, och den andra avsåg inledandet av ett disciplinärt förfarande.

7 Den 10 februari 2021 beslutade rådets tillsättningsmyndighet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna, att inleda ett disciplinärt förfarande mot sökanden.

8 Genom ett meddelande av den 3 mars 2021 underrättade kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) sökanden om att de felaktigt uppburna beloppen, motsvarande ett totalt belopp, exklusive ränta, på 142 824,71 euro, till följd av Olafs rekommendationer, skulle återkrävas och att han hade möjlighet att yttra sig över detta beslut inom femton dagar från delgivningen av beslutet. Den 19 mars 2021 inkom sökanden med ett yttrande till PMO.

9 Genom beslut av den 22 mars 2021 underrättade PMO sökanden om att byrån, med beaktande av Olafs slutrapport och efter att ha analyserat dess synpunkter, hade beslutat att genomföra meddelandet av den 3 mars 2021 och utfärda motsvarande betalningskrav med tillämpning av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna avseende återkrav av felaktigt utbetalda belopp. I synnerhet förordnades om återkrav av följande utbetalade tillägg:

– När det gäller sökandens mor, vad gäller perioden från den 1 oktober 2009 till den 30 september 2015, såsom hade fastställts i beslutet av den 22 mars 2021, eftersom hon inte kunde likställas med ett underhållsberättigat barn, i den mening som avses i artikel 2.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och eftersom sökanden avsiktligt hade vilselett administrationen, i enlighet med artikel 85 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, genom att i samband med ansökan om det aktuella tillägget underlåta att deklarera den militärpension som han erhöll.

– För de två underhållsberättigade barnen till sökanden (nedan kallade A och B), för vilka han var ingift mor/farbror och vilka hade familjehemsplacerats hos honom, det ena barnet under perioden den 1 augusti 2010–31 juli 2013, och det andra under perioden den 1 augusti 2010–31 mars 2013, såsom hade fastställts i beslutet av den 22 mars 2021, eftersom förhållandet som gällde i samband med placeringen hade upphört rättsligt med hänsyn till de rumänska barnavårdsmyndigheternas beslut av den 30 januari 2013 genom vilket åtgärderna för familjehemsplacering hos sökanden upphörde (nedan kallat det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen). Sökanden har dessutom avsiktligt vilselett administrationen, i den mening som avses i artikel 85 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, vad gäller upphörandet av den period då de båda barnen var familjehemsplacerade.

– För sökandens adoptivdotter (nedan kallad C), för vilken han hade erhållit ett adoptionsbeslut av en rumänsk domstol den 16 april 2019, avseende perioden från och med den 1 mars 2019 till och med den 31 januari 2021, och upphörandet av utbetalningen av tillägget från och med den 1 februari 2021, såsom hade fastställts i beslutet av den 22 mars 2021, eftersom sökanden inte hade lagt fram bevis för att han verkligen försörjde C.

10 Den 22 juni 2021 anförde sökanden i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna klagomål mot beslutet av den 22 mars 2021.

11 Den 27 september 2021 beslutade rådets tillsättningsmyndighet, efter det disciplinära förfarandet, att entlediga sökanden i enlighet med artikel 9.1 h i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna.

12 Den 22 oktober 2021 fattade kommissionens generaldirektör för personal och säkerhet det [omtvistade beslutet].

13 Genom detta beslut avslog generaldirektören för personal och säkerhet vid kommissionen delvis sökandens klagomål mot beslutet av den 22 mars 2021 och vidhöll att utbetalningen av de familjetillägg som han uppbar för C skulle upphöra och att flera familjetillägg som han hade erhållit skulle återkrävas. Klagomålet bifölls emellertid i den del det avsåg de tillägg som sökanden erhöll för A och B under perioden 1 augusti 2010–29 januari 2013.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

3 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 21 januari 2022 väckte AL den talan som avses i punkt 1 ovan.

4 Till stöd för sin talan åberopade klaganden fem grunder. Den första grunden avsåg åsidosättande av artiklarna 4, 5, 9 och 10 i rådets beslut av den 29 april 2004 om allmänna genomförandebestämmelser om personer som anses vara underhållsberättigade barn (nedan kallade de allmänna genomförandebestämmelserna). Den andra grunden avsåg åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna och en oriktig bedömning av det tillägg som utbetalats för hans mor, som likställs med ett underhållsberättigat barn. Den tredje grunden avsåg åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om god förvaltningssed. Den fjärde grunden avsåg åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna och en oriktig bedömning av det barntillägg som utbetalas för A och B. Den femte grunden avsåg åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna och en oriktig bedömning av det barntillägg som utbetalats för C.

5 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen talan i dess helhet.

Parternas yrkanden

6 Klaganden har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del klagandens klagomål mot beslutet av den 22 mars 2021 delvis avslogs, och

– förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

7 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

8 Klaganden har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser felaktig tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna. Den andra grunden avser missuppfattning av de faktiska omständigheterna och åsidosättande av kravet på samma beslutsform. Den tredje grunden avser avsaknad av domstolsprövning.

Den första grunden

Parternas argument

9 Klaganden har hävdat att tribunalen, i punkterna 50 och 51 i den överklagade domen, i sin bedömning av den första grunden för talan i första instans, gjorde en felaktig tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna när den fann att den kostnad som klaganden bar för sin mors försörjning skulle beräknas genom att dra av inte bara moderns inkomster och hyresvärdet på den byggnad som tillhörde modern, utan även en annan persons bidrag till hennes försörjning och de inkomster som klaganden hade från sin militärpension. De två sistnämnda avdragen ska nämligen inte göras med stöd av artikel 5.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna, som strikt hänvisar till avdrag för den underhållsskyldiges inkomst, utan med stöd av artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna. Detta fel ledde till att tribunalen fastställde administrationens felaktiga beräkning.

10 Denna beräkning ska även korrigeras för att beakta det beslut av den 29 maj 2024 genom vilket Tribunalul București (Förstainstansdomstolen i Bukarest, Rumänien) förpliktade klagandens mor att återbetala sin ålderspension för perioden 1 november 2007–1 maj 2023. Beloppet motsvarande denna pension borde följaktligen inte ha dragits av från den kostnad som klaganden burit för sin mors försörjning.

11 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

12 Klaganden har för det första gjort gällande att tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den fann att kommissionen hade tillämpat artikel 5.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna korrekt genom att från kostnaderna för moderns försörjning dra av en annan persons bidrag till hennes försörjning och den militärpension som klaganden uppbar, trots att dessa belopp borde ha dragits av med tillämpning av artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna.

13 Det framgår dock av punkt 50 i den överklagade domen att detta argument saknar grund. Tribunalen angav nämligen uttryckligen i denna punkt att kommissionen med stöd av artikel 6 i de allmänna genomförandebestämmelserna hade dragit av det bidrag till försörjningen av klagandens mor som ges av en annan person och att klagandens övriga nettoinkomster som motsvarade hans militärpension hade dragits av i enlighet med artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna.

14 För det andra ska det erinras om att ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och att det inte får göras någon bedömning av de faktiska omständigheterna, utom då de har missuppfattats. Vid fastställandet av att omständigheterna missuppfattats får inga nya bevis som inte har lagts fram inför tribunalen åberopas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2007, Industrias Químicas del Vallés/kommissionen, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punkt 60, och dom av den 30 maj 2017, Safa Nicu Sepahan/rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 76).

15 Av detta följer att klaganden till stöd för sitt överklagande inte kan åberopa den dom som Tribunalul București (Förstainstansdomstolen i Bukarest, Rumänien) meddelade den 29 maj 2024, det vill säga efter det att den överklagade domen meddelades.

16 Om denna dom, genom vilken klagandens mor enligt klaganden förpliktades att återbetala sin ålderspension för perioden 1 november 2007–1 maj 2023, emellertid retroaktivt ändrade denna persons inkomst, kan den utgöra en ny omständighet som skulle kunna ändra beräkningen av det tillägg som klaganden har rätt till för sin moders försörjning under ovannämnda period. Det ankommer på klaganden att, om han anser att det vara motiverat, åberopa detta till stöd för en begäran om omprövning av det omtvistade beslutet.

17 Av det ovan anförda följer att överklaganden inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

18 Klaganden har gjort gällande att tribunalen, i punkterna 100 och 101 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning i tre avseenden när den prövade den fjärde grunden för talan i första instans. Denna grund består således av tre delar.

19 Genom den andra grundens första del har klaganden gjort gällande att tribunalen inte beaktade domen från Tribunalul București (Förstainstansdomstolen i Bukarest) av den 16 maj 2022 (nedan kallad domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022), av vilken en kopia hade bifogats hans replik. I punkt 100 i den överklagade domen slog tribunalen fast att ”ett överklagande av beslutet att avsluta placeringen i familjehem är anhängigt vid rumänsk domstol”, varigenom den missuppfattade de faktiska omständigheterna, eftersom den inte kunde vara ovetande om att Tribunalul București (Förstainstansdomstolen i Bukarest) genom ovannämnda dom hade avslutat förfarandet och slagit fast att det nationella beslut genom vilket familjehemsplaceringen upphörde var ”absolut ogiltigt”.

20 Genom den andra delen av denna grund har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen hade haft rättsverkningar från och med januari 2013. I domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022 fastställdes nämligen att detta beslut var absolut ogiltigt med retroaktiv verkan (*ex tunc*). Nämnda domstol slog dessutom fast att familjehemsplaceringen hade upphört den 13 maj 2014 för A och den 28 juli 2013 för B, med alla de rättsliga konsekvenser som detta medförde.

21 Genom den tredje delen av denna grund har klaganden gjort gällande att tribunalen inte iakttog kravet på samma beslutsform när den i punkt 101 i den överklagade domen slog fast att det saknade betydelse huruvida tillägget för A:s och B:s försörjning hade beviljats på grundval av konsulära handlingar eller på grundval av beslutet om familjehemsplacering av den 28 juli 2010. Eftersom detta tillägg hade beviljats och förnyats på grundval av konsulära intyg, har klaganden gjort gällande att det endast kunde dras tillbaka på grundval av konsulära handlingar och inte på grundval av det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen.

22 Kommissionen har för det första påpekat att enligt fast rättspraxis ska den angripna rättsaktens lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs. I detta avseende är det endast de omständigheter som kommissionen kunde ha kännedom om under det administrativa förfarandet som ska beaktas. Tribunalen gjorde följaktligen en riktig bedömning när den inte beaktade domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022, eftersom den meddelades efter det omtvistade beslutet. Tribunalen

missuppfattade inte de faktiska omständigheterna genom att på ett korrekt sätt utgå från dagen för antagandet av detta beslut, den 22 oktober 2021, och i punkt 100 i den överklagade domen ange att en talan mot det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen var anhängig vid rumänsk domstol.

23 För det andra anser kommissionen att tribunalen inte heller gjorde någon felaktig rättstillämpning när den fann att det nationella beslut genom vilket familjehemsplaceringen upphörde hade rättsverkningar från och med januari 2013, eftersom detta nationella beslut den 22 oktober 2021, vid tidpunkten för det omtvistade beslutet, ännu inte hade upphävts.

24 För det tredje är punkt 101 i den överklagade domen inte behäftad med någon felaktig rättstillämpning. Klaganden har inte anfört något stöd för sin hänvisning till kravet på samma beslutsform. Under alla omständigheter motiverar det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen att de tillägg som felaktigt utbetalats för underhåll av de två barnen återkrävs efter detta beslut, oberoende av de handlingar som använts till stöd för detta återkrav.

Domstolens bedömning

25 Genom den andra grundens två första delar, som ska prövas tillsammans, har klaganden gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet genom att, i punkt 100 i den överklagade domen, underlåta att beakta domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022, vilken klaganden bifogade en kopia av i samband med sin replik till tribunalen.

26 Domstolen erinrar om att enligt artikel 256.1 FEUF andra stycket och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol ska ett överklagande vara begränsat till rättsfrågor. Tribunalen är således ensam behörig att fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna och att bedöma den bevisning som framförts inför tribunalen. Bedömningen av dessa omständigheter och denna bevisning är således inte, utom då de har missuppfattats, en rättsfråga som i sig är underställd domstolens kontroll i ett överklagande (dom av den 1 augusti 2025, Frankrike och kommissionen/CWS Powder Coatings m.fl., C-71/23 P och C-82/23 P, EU:C:2025:601, punkt 66). Det ska utifrån handlingarna i målet vara uppenbart att tribunalen missuppfattat bevisningen eller de faktiska omständigheterna, utan att domstolen ska behöva göra en ny bedömning (dom av den 1 augusti 2025, Frankrike och kommissionen/CWS Powder Coatings m.fl., C-71/23 P och C-82/23 P, EU:C:2025:601, punkt 67).

27 Genom domen av den 16 maj 2022, som klaganden bifogat sin replik till tribunalen, upphävde Förstainstansdomstolen i Bukarest slutgiltigt det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen.

28 Tribunalen angav, för det första, i punkt 100 i den överklagade domen, att ”ett överklagande av [det nationella beslutet att avsluta placeringen i familjehem] är anhängigt vid rumänsk domstol”, trots att tribunalen uppenbarligen inte kunde vara ovetande om att detta beslut hade upphävts, eftersom domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022 hade getts in i målet.

29 För det andra slog tribunalen, i samma punkt i den överklagade domen, fast att nämnda beslut ”faktiskt [hade] haft rättsverkningar från och med januari 2013”, trots att det var uppenbart att samma beslut skulle anses aldrig ha haft några rättsverkningar till följd av domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022.

30 Av det ovan anförda följer att bedömningen av omständigheterna i målet i punkt 100 i den överklagade domen är uppenbart felaktig.

31 Kommissionen har emellertid gjort gällande att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den bedömde det omtvistade beslutets lagenlighet vid tidpunkten för antagandet av det beslutet och att den således inte behövde beakta en dom som meddelats senare.

32 Det är riktigt att enligt fast rättspraxis ska den angripna rättsaktens lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (dom av den 7 februari 1979, Frankrike/kommissionen, 15/76 och 16/76, EU:C:1979:29, punkt 7, dom av den 15 april 2010, Gualtieri/kommissionen, C-485/08 P, EU:C:2010:188, punkt 26, och dom av den 4 oktober 2024, García Fernández m.fl./kommissionen och SRB, C-541/22 P, EU:C:2024:820, punkt 327).

33 Såsom generaladvokaten har angett i punkterna 50–55 i sitt förslag till avgörande kan det emellertid inte med framgång göras gällande att domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022 inte var en omständighet som förelåg vid tidpunkten för det omtvistade beslutet utan att bortse ifrån den retroaktiva verkan av denna dom.

34 Genom att det nationella beslutet att avsluta familjehemsplaceringen upphävdes med retroaktiv verkan (*ex tunc*) innebar nämnda dom att detta beslut undanröjdes från början (*ab initio*) och att den tidigare rättsliga situationen återställdes såsom den förelåg före antagandet av nämnda beslut, det vill säga att A och B var familjehemsplacerade hos klaganden.

35 Tribunalen missuppfattade följaktligen den rättsliga situationen för barnen A och B i förhållande till AL vid tidpunkten för det omtvistade beslutet, genom att slå fast att det nationella beslut genom vilket familjehemsplaceringen upphörde hade haft rättsverkningar som innebar att familjehemsplaceringen av A och B hade upphört, trots att detta beslut hade ogiltigförklarats genom domen av Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022.

36 Även om kommissionen därutöver har hävdat att endast de omständigheter som kommissionen kunde ha kännedom om under det administrativa förfarandet skulle beaktas av tribunalen, ska det understrykas att en sådan principiell begränsning av unionsdomstolens lagenlighetsprövning inte följer av domstolens praxis.

37 Domstolen har tvärtom preciserat att omfattningen av den lagenlighetsprövning som föreskrivs i artikel 263 FEUF i vissa fall kan omfatta samtliga omständigheter som klagandena har anfört. Detta gäller oavsett om de hänför sig till tiden före eller efter det aktuella beslutet och oavsett om de åberopats tidigare under det administrativa förfarandet eller för första gången i målet vid tribunalen, i den mån dessa omständigheter är relevanta för lagenlighetsprövningen av det angripna beslutet vid tidpunkten för dess antagande (se, analogt, dom av den 21 januari 2016, Galp Energía España m.fl./kommissionen, C-603/13 P, EU:C:2016:38, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

38 Denna praxis är tillämplig i förevarande mål. Det framgår nämligen av domstolens praxis att det administrativa förfarande som föreskrivs i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna har till syfte att möjliggöra och främja en uppgörelse i godo av tvisten mellan tjänstemännen och administrationen och inte att på ett strikt och definitivt sätt binda det eventuella domstolsförfarandet, under förutsättning att domstolsförfarandet inte ändrar vare sig grunden

eller föremålet för klagomålet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1986, Rihoux m.fl./kommissionen, 52/85, EU:C:1986:199, punkt 12, och dom av den 29 januari 2026, PB/SRB (Beslut att inte ändra lönegradsplacering), C-727/23 P, EU:C:2026:58, punkt 50).

39 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 70 och 71 i sitt förslag till avgörande innebär klagomålet, inom ramen för artikel 85 i tjänsteföreskrifterna, bland annat en möjlighet för administrationen att få klarhet i villkoren för tillämpning av denna artikel och på så sätt undvika ett domstolsförfarande. Att kräva att klaganden på nytt vänder sig till administrationen för att vid tribunalen kunna åberopa en dom som fastställer de faktiska omständigheter som förelåg vid tidpunkten för det omtvistade beslutet skulle strida mot detta syfte.

40 Av det ovan anförda följer att överklagandet ska bifallas såvitt avser den andra grundens första och andra del.

41 Genom den andra grundens tredje del har klaganden gjort gällande att tribunalen i punkt 101 i den överklagade domen åsidosatte kravet på samma beslutsform genom att slå fast att tillsättningsmyndigheten lagligen hade kunnat besluta om att dra in tillägget för A:s och B:s underhåll på grundval av det nationella beslut genom vilket familjehemsplaceringen upphörde, trots att detta tillägg hade beviljats och förnyats av tillsättningsmyndigheten på grundval av konsulära handlingar.

42 I artikel 2.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna uppställs emellertid endast ett materiellt villkor för beviljande av barntillägg, nämligen faktisk försörjning av ett eller flera barn, och det krävs inte att beslutet att bevilja detta tillägg fattas på grundval av bestämda handlingar. Antagandet av beslutet att återkalla detta tillägg är följaktligen inte heller föremål för något sådant krav.

43 Under dessa omständigheter gjorde tribunalen en riktig bedömning när den i punkt 101 i den överklagade domen slog fast att det för lagenligheten av kravet på återbetalning av de tillägg som utbetalats för A:s och B:s försörjning saknade betydelse på vilka handlingar dessa tillägg hade beviljats.

44 Av detta följer att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser den andra grundens tredje del.

Den tredje grunden

Parternas argument

45 Klaganden har gjort gällande att punkt 120 i den överklagade domen visar att tribunalen inte utövade en opartisk och effektiv domstolsprövning av den bevisning som åberopats för att styrka de faktiska utgifterna för C:s försörjning.

46 Som bevis för C:s försörjning översände klaganden under det administrativa förfarandet alla kontoutdrag från sitt bankkonto till tillsättningsmyndigheten för att styrka de överföringar som hade gjorts samt de kontoutdrag från C:s bankkonto som visade de överföringar som hon mottagit. Under detta förfarande begärde tillsättningsmyndigheten emellertid att C:s bankkonto skulle lämnas ut i sin helhet, för att kunna avgöra om barntillägget uteslutande och faktiskt hade använts för barnets försörjning. Klaganden efterkom emellertid inte denna begäran, eftersom C, som blivit myndig, inte samtyckte till att dessa uppgifter lämnades ut.

47 För att undanröja tillsättningsmyndighetens farhågor om att C inte använde sitt eget konto eller om C:s eventuella återföring av tilläggen till klagandens konto, fogade han, efter att ha erhållit C:s samtycke, de begärda bankkontoutdragen till sin ansökan i första instans. Klaganden anser att det härav klart framgår att C hade använt tilläggen för egen räkning och att inga överföringar hade gjorts från C:s konto till klagandens konto.

48 Tribunalen slog emellertid, i punkt 120 i den överklagade domen, fast att ”utdragen från C:s bankkonto inte [utgör] tillräcklig bevisning för att visa att sökanden faktiskt stod för C:s försörjning”, utan att underbygga detta konstaterande eller ange vad som utgör tillräcklig bevisning för att C faktiskt försörjdes.

49 Klaganden har erinrat om att tribunalens domstolsprövning av administrativa rättsakter som omfattas av tjänsteföreskrifterna ska förena unionsinstitutionernas utrymme för skönsmässig bedömning med skyddet för personalens rättigheter, genom att säkerställa att beslut som berör enskilda är vederbörligen motiverade och proportionerliga.

50 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

51 Genom den tredje grunden för överklagandet har klaganden ifrågasatt tribunalens bedömning i punkt 120 i den överklagade domen av den ytterligare bevisning för att han faktiskt försörjde C som han åberopade i bilaga till sin ansökan i första instans. Klaganden har anfört att den otillräckliga motiveringen av denna bedömning visar att tribunalen inte har utövat en opartisk och effektiv domstolsprövning av denna bevisning.

52 Tribunalen slog i denna punkt fast att ”mot bakgrund av de tvivel som kommissionen gett uttryck för i det angripna beslutet, utgör utdragen från C:s bankkonto inte tillräcklig bevisning för att visa att sökanden faktiskt stod för C:s försörjning”.

53 Domstolen konstaterar att denna motivering svårligen gör det möjligt att förstå hur de tvivel som kommissionen gav uttryck för i det omtvistade beslutet, trots att kommissionen ännu inte hade kännedom om de aktuella utdragen från bankkontot, kan påverka bevisvärdet av dessa handlingar.

54 Det ska emellertid påpekas att bedömningen i punkt 120 i den överklagade domen av bevisvärdet av utdragen från C:s bankkonto endast gjordes av tribunalen för fullständighetens skull, vilket uttryckligen understryks av användningen av uttrycket ”under alla omständigheter” i denna punkt. Detta bekräftas av den omständigheten att tribunalen, i punkt 119 i den överklagade domen, redan hade tagit ställning till de omtvistade utdragen från C:s bankkonto.

55 I denna punkt i den överklagade domen motiverade tribunalen, med andra skäl än dem som angetts i punkt 120 i samma dom, varför den inte beaktade de utdrag från C:s bankkonto som ingetts under förfarandet.

56 Tribunalen erinrade i detta hänseende om att klaganden under det administrativa förfarandet inte velat tillhandahålla de kontoutdrag som han bifogade sin ansökan. Tribunalen fann nämligen dels att administrationen skulle grunda sig på de faktiska omständigheter som den förfogade över för att bedöma den faktiska försörjningen och fatta ett beslut om det aktuella tillägget, dels att administrationen kunde begära kompletterande upplysningar från klaganden, som var skyldig att visa att C faktiskt försörjdes.

57 Vad vidare gäller den punkt i den överklagade domen som ifrågasätts genom den tredje grunden för överklagandet, ska det erinras om att det följer av artikel 256.1 andra stycket FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artiklarna 168.1 d och 169.2 i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges vilka punkter i den överklagade domen som ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för yrkandet om att den ska upphävas (dom av den 18 december 2025, Hamoudi/Frontex, C-136/24 P, EU:C:2025:977, punkt 54).

58 I den tredje grunden för överklagandet riktas emellertid inte några invändningar mot vare sig bedömningarna i punkt 119 i den överklagade domen eller deras motivering. Denna grund ska följaktligen bedömas som om den endast avser punkt 120 i den överklagade domen.

59 Av denna anledning kan klagandens argument inte anses tillräckliga för att visa att tribunalen inte har utövat en opartisk och effektiv domstolsprövning av den kompletterande bevisning till styrkande av C:s faktiska försörjning som bifogats ansökan eller att tribunalen inte i tillräcklig utsträckning har motiverat varför den inte godtog denna bevisning.

60 Härav följer att detta argument är verkningslöst och att överklagandet följaktligen inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

61 Av det ovan anförda följer att överklagandet ska bifallas endast såvitt avser den andra grundens första och andra del. Eftersom dessa båda delgrunder riktar sig mot tribunalens bedömning av den fjärde grunden för talan, ska den överklagade domen upphävas i den del tribunalen fann att talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg den fjärde grunden. Överklagandet ska ogillas i övrigt.

Talan vid tribunalen

62 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, antingen återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande, eller själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande.

63 I förevarande fall ska domstolen slutligt avgöra målet, vilket är färdigt för avgörande.

64 Såsom framgår av punkt 61 ovan innebär domstolens delvisa upphävande av den överklagade domen att denna dom ifrågasätts endast i den del tribunalen underkände den fjärde grunden för talan. Följaktligen är föremålet för den tvist som fortfarande är anhängig vid domstolen efter denna ogiltigförklaring numera begränsat till bestridandet av det omtvistade beslutet som framställts inom ramen för den fjärde grunden (se, analogt, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX, C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkterna 138 och 139).

65 Genom den fjärde grunden för talan, såsom den kompletterats i repliken, har klaganden bland annat gjort gällande att kommissionen, med hänsyn till domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022, vilken innebar ett upphävande av det nationella beslutet om familjehemsplaceringens upphörande – nämligen de rumänska barnavårdsmyndigheternas upphävande av åtgärden att familjehemsplacera barnen A och B hos klaganden – inte kunde begära återbetalning av det tillägg som han hade erhållit för A:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 juli 2013 och för B:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 mars 2013.

66 För det första har det angetts i punkt 34 ovan att det följer av domen från Förstainstansdomstolen i Bukarest av den 16 maj 2022 att barnen A och B anses fortsatt ha varit familjehemsplacerade hos klaganden efter den 30 januari 2013.

67 För det andra framgår det av denna lagakraftvunna dom att familjehemsplaceringen hos klaganden för A upphörde den 13 maj 2014 och för B den 28 juli 2013.

68 Kommissionen saknade således grund för att besluta om återkrav av de familjetillägg som utbetalats till klaganden med anledning av A:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 juli 2013 och med anledning av B:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 mars 2013.

69 Det omtvistade beslutet ska följaktligen ogiltigförklaras i denna del.

Rättegångskostnader

70 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken.

71 Artikel 138 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 84.1 i rättegångsreglerna ska gälla i mål om överklagande, har följande lydelse:

”1. Tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

2. Finns det flera tappande parter, ska domstolen besluta om fördelningen av rättegångskostnaderna.

3. Om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, ska vardera parten bära sina rättegångskostnader. Domstolen får emellertid besluta att en part ska ersätta en del av den andra partens rättegångskostnader, om det framstår som skäligt med hänsyn till omständigheterna i målet.”

72 Eftersom kommissionen delvis har tappat målet och AL har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, ska kommissionen förpliktas att, förutom att bära sina egna rättegångskostnader, även ersätta hälften av AL:s rättegångskostnader för förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 10 april 2024, AL/kommissionen (T-50/22, EU:T:2024:220), upphävs i den del talan i första instans ogillades på den fjärde grunden.

2) Överklagandet ogillas i övrigt.

3) Europeiska kommissionens beslut av den 22 oktober 2021 upphävs i den del det förordnas om återkrav av de familjetillägg som utbetalats till AL för A:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 juli 2013 och för B:s försörjning avseende perioden 1 februari 2013–31 mars 2013.

4) Europeiska kommissionen ska, förutom att bära sina egna rättegångskostnader, ersätta hälften av AL:s rättegångskostnader för förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

Underskrifter